

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Křivánkovou ve věci

žalobce: Ing. M. H., narozený xx. x. xxxx, bytem P.,
zastoupený: JUDr. Ing. Pavel Cink, LL. M., advokát, se sídlem
Veleslavínova 363/33, 301 00 Plzeň,

proti
žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje, odbor dopravy a silničního
hospodářství, IČO: 70890366, sídlem Škroupova 1760/18, 301 00,

v řízení o žalobě ze dne 28. 5. 2021 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 3. 2021, č. j.
PK-DSH/2485/21,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Rozhodnutím Městského úřadu Klatovy, Odbor dopravy - dopravní úřad, ze dne 6. 11. 2020, č. j. OD/24063/20/Bud (dále jen rozhodnutí správního orgánu I. stupně) byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle ustanovení § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o silničním provozu), neboť jako provozovatel vozidla tovární značky Chevrolet Cruze, registrační značky (dále jen "RZ") X, v rozporu s ustanovením § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití tohoto vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu, neboť dne 31. 1. 2020 ve 20:52 hod na pozemní komunikaci č. 1/27 v obci

Klatovy, v ulici 5. května u parkoviště Drubežářského závodu (GPS souřadnice místa umístění měřicího zařízení: 49°22'53,300" N, 13° 17'54.191" H), ve směru jízdy od centra obce směrem na obec Malá Víska, blíže neustanovený řidič řídil výše uvedené vozidlo, kdy automatizovaným technickým prostředkem RAMER10 T/18/0710, používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, byla tomuto vozidlu naměřena okamžitá rychlost 74 km/h. Ve prospěch řidiče byla odečtena možná odchylka měřiče 3 km/h, naměřená rychlost po odečtu odchylky tedy činila 71 km/h, čímž řidič vozidla RZ X překročil nejvyšší dovolenou rychlost 50 km/h o 21 km/h. Tímto jednáním porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu (dále jen předmětný přestupek). Současně byla žalobci za předmětný přestupek uložena pokuta ve výši 2 500 Kč spolu s povinností nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

2. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně se žalobce včasně odvolal. Žalobou naříkaným rozhodnutím ze dne 17. 3. 2021, č. j. PK – DSH/2485/21 bylo odvolání žalobce dle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád) zamítnuto a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrzeno, neboť žalovaný neshledal žádnou z žalobcem vytýkaných vad či nedostatků.

II.

Žaloba

3. Žalobce v první řadě namítal, že rozhodnutím správního orgánu I. stupně bylo porušeno jeho právo na spravedlivý proces, když nebyla zkoumána správnost podkladů, na základě kterých bylo přestupkové jednání zaznamenáno.
4. Dále žalobce vytýkal žalovanému pasivitu, když nereagoval jednak na odvolání žalobce a jednak na konstantní judikaturu, na kterou žalobce poukazoval. Žalobce se pak domníval, že žalovaný zcela flagrantním způsobem omezil žalobce na jeho právech, když se celou situací nechtěl věcně ani zabývat a pouze formálně, případně vůbec nereagoval na podněty žalobce, který měl za to, že žalovaný se dostatečným způsobem nevypořádal s jeho argumenty.
5. Žalobce rovněž nesouhlasil s interpretací rozhodnutí NSS žalovaným (č. j. 5 As 212/2019-40). Uvedené rozhodnutí považoval žalobce za přílehlavé jeho případu, jelikož údaje o řidiči sdělil sám o vlastní vůli formou poznámky ve zprávě pro příjemce platby. K údivu žalobce žalovaný toto jednání vyhodnotil v rozporu s platnou judikaturou, a to přestože žalobce správnímu orgánu I. stupně sdělil a identifikoval osobu řidiče. V tomto směru žalobce odkázal na § 37 odst. 3 správního řádu, kdy měl dle žalobce správní orgán postupovat tak, že žalobce vyzve k odstranění vad podání, namísto odeslání platby zpět. K tomuto žalobce sdělil, že krom uvedené poznámky ve zprávě pro příjemce je z odeslané platby také patrné, kdo je odesílatelem platby. Správní orgán I. stupně měl tedy všechny informace k tomu, aby žalobce případně vyzval k odstranění nedostatků podání, což však neučinil a namísto toho platbu žalobci vrátil. Žalobce se domníval, že správní orgán I. stupně takto postupoval zcela účelově, neboť od počátku řízení bylo zřejmé zaujetí vůči osobě žalobce, kdy

žalobce mj. namítal podjatost pracovníků správního orgánu I. stupně, kdy však tato námitka nebyla projednána pro opožděnost jejího podání. K tomuto žalobce dále dodal, že si je vědom, že podání formou poznámky u platby adresované správnímu orgánu I. stupně není standardním podáním, nicméně byl v časové tísní, a tedy vyhodnotil tuto formu podání jako nejrychlejší, a nelze mu tedy klást k tíži, že takto jednal. Toto považoval žalobce za podstatné pro pochopení celého svého jednání, neboť správní orgány na tuto argumentaci nikterak nereagovaly a pouze uzavřely, že se nejedná o podání, čímž celou věc uzavřely, a to bez bližšího odůvodnění a zohlednění argumentace žalobce.

6. Žalobce dále sporoval argumentaci žalovaného, že v daném řízení „ani neexistují žádní svědci“, kdy však toto zákon nepožaduje a nelze tedy opětovně tuto skutečnost klást k tíži žalobce, jak činil nesprávně žalovaný.
7. Dále pak žalobce napadal samotný snímek z radarového zařízení, na kterém má být zachyceno vozidlo žalobce, kdy dle žalobce nelze procesně tento snímek použít, a to zejména z důvodu možnosti digitální úpravy, která pozměňuje originální výstup z radarového zařízení a tento důkaz, na základě kterého správní orgán I. stupně vydal rozhodnutí, považoval za nepřezkoumatelný.
8. Žalobce vytýkal také žalovanému způsob, jakým argumentoval v případě použití radarového zařízení, kdy tento negoval veškeré vznesené námitky ze strany žalobce, nicméně opět tyto své výroky nepodložil důkazy, jedná se toliko o názor úředního zaměstnance žalovaného, který navíc nemá ani adekvátní právní vzdělání. V tomto směru poté žalobce zdůraznil, že radarová zařízení mají omezenou schopnost fungování v zimě, kdy mohou být užita při rozmezí teplot mezi $-10\text{ }^{\circ}\text{C}$ až $+60\text{ }^{\circ}\text{C}$, což však žalovaný nezkoumal.
9. Žalobce rovněž namítal nedostatečně zjištěný stav věci, neboť se správní orgány obou stupňů neměly zabývat podněty žalobce (usnesení NSS ze dne 14. 1. 2014, č. j. 5 As 126/2011- 68). V tomto směru poté žalobce zdůraznil, že v řízení o přestupku je to právě správní orgán, koho tíží břemeno tvrzení a důkazní, nikoliv žalobce.
10. Žalobce také rozporoval tvrzení žalovaného, že nikdy nezpochybňoval provedené měření rychlosti, přičemž mu kladl tuto skutečnost k tíži. Dle žalobce se však opět jednalo o účelové a ničím nepodložené tvrzení, kdy žalobce od počátku napadal nejenom tento záznam o měření rychlosti, ale i způsob a úpravu tohoto záznamu, kdy k tomuto žalobce odkázal na své podání ze dne 12. 3. 2021.
11. Z výše uvedených důvodů měl být žalobce podstatně zkrácen na svých právech, když se žalovaný nikterak nevypořádal s argumenty žalobce a své rozhodnutí dostatečným způsobem neodůvodnil. S ohledem na tuto skutečnost žalobce konstatoval, že rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné, neboť se žalovaný nevypořádal zejména s důkazy žalobce, které potvrzují skutečnost, že postup správních orgánů nebyl proveden v souladu se zákonem, kdy takovýto postup dostatečně neodůvodnil a dále navrhované důkazy žalobce kvalifikovaným způsobem nepřezkoumával případně ani neprovedl.

12. Závěrem navrhl žalobce provedení důkazu svou svědeckou výpovědí a současně navrhl, aby soud rozhodnutí žalovaného i jemu předcházející rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

13. Ve vyjádření k žalobě dne 16. 6. 2021 vyjádřil žalovaný nesouhlas s argumenty žalobce. Pro podobnost žalobních námitek s těmi odvolacími, odkázal žalovaný v podrobnostech na napadené rozhodnutí, kde se s nimi již vypořádal.
14. Žalovaný především nesouhlasil s tím, že by byl žalobce jakkoliv krácen na právech. Taktéž se pak žalovaný neztotožnil s tím, že by se v návaznosti na námítky žalobce nezabýval správností a využitelností podkladů pro vydání rozhodnutí. Dále žalovaný konstatoval, že správní orgán I. stupně neměl důvod pochybovat o relevantnosti provedeného měření rychlosti vozidla žalobce, protože tento své námítky z velké míry formuloval až v podaném odvolání, následně na ně bylo řádně a adekvátně reagováno a správní orgán I. stupně při vydání svého rozhodnutí neměl důvod o relevantnosti podkladů a provedených důkazů jakkoli pochybovat. Skutkový stav věci byl dle žalovaného zjištěn na základě provedeného dokazování spolehlivě, přičemž v odvolacím řízení byly podklady dále v návaznosti na námítky žalobce doplněny a taktéž námítky byly řádně jako nedůvodné vypořádány v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu; rovněž navržené důkazy byly řádně posouzeny, a jelikož tyto nebyly shledány potřebnými, nebylo dokazování v tomto směru doplňováno. Žalovaný dále konstatoval, že v napadeném rozhodnutí se podrobně zabýval důvody, proč nepovažoval žalobcem uplatněnou judikaturu za relevantní. Důvodem bylo, že sdělení řidiče uplatněné jako poznámka při platbě, nesplňuje podmínky pro sdělení řidiče, o nichž byl žalobce správním orgánem I. stupně poučen v zaslané výzvě k uhrazení určené částky a současně nelze po správních orgánech vyžadovat, aby žalobci napomáhaly v odstranění vady podání, neboť se o podání ve smyslu § 37 správního řádu, nejednalo. Za irelevantní považoval žalovaný argument žalobce o nejrychlejší formě sdělení, neboť žalobce se nemohl domnívat, že daná zvolená forma sdělení řidiče bude pro správní orgán dohledatelná, naopak se spíše lze, i s ohledem na další postup žalobce domnívat, že se jednalo o účelové jednání. Dále žalovaný zdůraznil, že ke sdělení řidiče ze strany žalobce nedošlo ve stanovené lhůtě.
15. Žalovaný také uvedl, že tvrzení o neexistenci svědků protiprávního jednání žalobce, není žádnou skutečností, která by byla brána v žalobcův neprospěch. Žalovaný dále konstatoval, že skutečnost, že nebyly námítky žalobce vyhodnoceny jako relevantní, vyplynula z posouzení celé spisové dokumentace a provedených důkazů a podkladů, kdy pro zmíněný způsob vyhodnocení svědčí provedené důkazy a podklady a u námitek uplatněných v odvolání též doplněný podklad – vyjádření městské policie. Žalovaný setrval na tom, že námítky byly řádně vypořádány a oprávněně shledány jako nedůvodné.
16. K námítkám žalobce ohledně způsobilosti oprávněné úřední osoby žalovaný sdělil, že ta splňuje veškeré podmínky pro realizaci úkonů v řízení v rámci předmětné agendy (není nutné absolvování magisterského studijního programu v oboru právo), tak i

odborné způsobilosti. Žalovaný též uvedl, že neshledal důvody pro zkoumání hydrometeorologických podmínek, a to z důvodu nadbytečnosti, neboť jak z napadeného rozhodnutí, tak ani z fotografie z provedeného měření, nevyplývají žádné nestandardní hydrometeorologické podmínky a ani ve správním řízení či v řízení o žalobě není uplatňováno, že by nějaké nestandardní podmínky v rozhodnou dobu byly. Žalovaný považoval obě rozhodnutí za přezkoumatelná, neboť tato obsahují řádné odůvodnění. K námitce stran uloženého správního trestu žalobci za předmětný přestupek žalovaný uvedl, že v řízení nebyla jakkoli porušována práva žalobce jako účastníka řízení a uložený správní trest pokuty byl žalobci jako provozovateli vozidla, s nímž došlo ke spáchání protiprávního jednání, uložen za předmětný přestupek provozovatele vozidla v souladu se zákonem a v přiměřené výměře, kdy tato byla řádně odůvodněna. Dále pak žalovaný uvedl, že neshledal důvodnou ani námitku žalobce, že již od prvopočátku měl tento namítat irelevantnost provedeného měření (ve vztahu k argumentaci žalovaného, že tuto námitku žalobce v řízení před správním orgánem I. stupně neuplatňoval). K tomuto žalovaný sdělil, že takovou námitku žalobce neuplatnil ani v podaném odporu proti rozhodnutí v příkazním řízení ani při ústním jednání dne 24. 7. 2020 (zde uváděl, že si není vědom spáchání přestupku a pak namítal, že uplatnil osobu řidiče vozidla) ani ve fázi kdy uplatňoval požadavek na doplnění dokazování (zde chtěl jen doložit, že se snímkem nebylo manipulováno, aniž by tvrdil, že k tomuto došlo), námitky tak přišly ze strany žalobce až v podaném odvolání resp. vyjádření k doplněným podkladům v odvolacím řízení. Žalovaný též uvedl, že znalost z úřední činnosti řádně podložil odkazem na spisové značky, z nichž tato plyne, a neměl žádnou zákonem stanovenou povinnost žalobce o své úřední činnosti poučovat. Z výše uvedených důvodů žalovaný soudu navrhl, aby žalobu zamítl.

IV.

Jednání před soudem

17. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.

V.

Rozhodnutí soudu

18. Žaloba je nedůvodná.
19. Ze správního spisu soud zjistil následující skutečnosti: z Oznámení o podezření z přestupku Městskou Policií Klatovy Městskému úřadu Klatovy, Odbor dopravy - dopravní úřad ze dne 3. 2. 2020 vyplývá, že je žalobce podezříván, že jako provozovatel vozidla tovární značky Chevrolet Cruze, RZ X, v rozporu s ustanovením § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití tohoto vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu, neboť dne 31. 1. 2020 ve 20:52 hod na pozemní komunikaci č. 1/27 v obci Klatovy, v ulici 5. května u parkoviště Drubežářského závodu (GPS souřadnice místa umístění měřícího

zařízení: 49°22'53,300" N, 13° 17'54.191" H), ve směru jízdy od centra obce směrem na obec Malá Víska, blíže neustanovený řidič řídil výše uvedené vozidlo, kdy automatizovaným technickým prostředkem RAMER 10 T/18/0710, používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, byla tomuto vozidlu naměřena okamžitá rychlost 74 km/h. Ve prospěch řidiče byla odečtena možná odchylka měřiče 3 km/h, naměřená rychlost po odečtu odchylky tedy činila 71 km/h, čímž řidič vozidla RZ 5P6 7056 překročil nejvyšší dovolenou rychlost 50 km/h o 21 km/h.

20. První skupina žalobních námitek se týkala podání žalobce stran sdělení informací o řidiči formou poznámky ve zprávě pro příjemce platby.
21. K uvedenému soud v první řadě konstatuje, že se stejně jako žalovaný neztotožňuje s judikaturou, na niž žalobce odkázal. Důvod pro takový postoj spatřuje soud jednak v odlišné problematice, jíž se rozhodnutí zabývalo (jednalo se o podání dle s.ř.s., nikoliv dle správního řádu, přičemž tato dvě podání je nutno odlišovat – v rozhodnutí šlo o urážlivé podání a naproti tomu ve zde projednávané věci o podání vysvětlení), a jednak se soud neztotožňuje s tvrzením stran přijetí elektronického kvalifikovaného podpisu.
22. V projednávané věci byla žalobci uložena povinnost zaplatit určenou částku ve výši 1 000 Kč dle § 125h silničního zákona, jakožto provozovateli vozidla, či uvést jméno řidiče, který řídil vozidlo v inkriminovaný moment, a to do 15 dnů ode dne doručení. Doručení výzvy vykázal správní orgán I. stupně 14. 2. 2020, tj. konec 15 denní lhůty připadal na den 3. 3. 2020. V tomto období byla na účet správního orgánu I. stupně dne 27. 2. 2020 připsána částka 10 Kč, která byla po uplynutí lhůty vrácena dle § 125h odst. 7 zákona o silničním provozu, neboť tato částka nebyla v požadované výši. Dne 30. 3. 2020 bylo opět na účet správního orgánu I. stupně připsáno 10 Kč společně s poznámkou ve zprávě pro příjemce platebního příkazu, jejíž obsah zněl: „Řidičem byl pan M. H.,. Datum nar. X.“ Soud po vyhodnocení uvedených skutečností považuje, stejně jako správní orgány obou stupňů, jednání žalobce za tendenční a obstrukční, kdy nelze považovat za relevantní ani argument žalobce, že jednal v časové tísní a toto byl nejrychlejší způsob. Účelovost jednání žalobce spatřuje soud především ve včasném, avšak nedostatečném zaplacení určené částky dne 27. 2. 2020 ve výši 10 Kč, kdy mohl žalobce v 15 denní lhůtě buďto zaplatit celou částku, nebo uvést jméno řidiče, neboť s ohledem na fakt, že jím byl on sám, mu musela být tato skutečnost známa již v té době. Kromě formy, jakou žalobce ke sdělení požadované informace zvolil, nelze ani pominout, že žalobce přistoupil k uvedení jména řidiče až téměř 1 měsíc po lhůtě k tomu stanovené, stejně jako to, že nevyužil stejný prostředek ke sdělení jména řidiče již v souvislosti s uhrazením částky dne 27. 2. 2020. Nelze ani opominout, že zaplacení částky, ač v nedostatečné výši, vzbuzuje dojem, že žalobce souhlasil s informacemi uvedenými ve výzvě a rozhodl se částku zaplatit a postupovat tak jedním ze způsobů ve výzvě uvedených.
23. Dále pokazuje soud na to, že ač může způsob, jakým žalobce sdělil informace řidiče, zdánlivě naplňovat podmínky podání dle § 37 odst. 2 správního řádu, již nelze souhlasit s tím, že bylo podání učiněno zákonem předvídaným způsobem dle § 37

odst. 4 správního řádu (jakožto další zákonem stanovená podmínka nezbytná pro přiznání účinků podání), a tudíž pro správní orgán běžně předvídatelným a dosažitelným způsobem. Na tomto místě je nutno zdůraznit, že § 37 odst. 4 správního řádu neobsahuje taxativní výčet způsobů, jakými je možno podání učinit, nicméně jedná se o jejich demonstrativní výčet. Na tomto místě poté nemůže obstát způsob sdělení žalobce, který za tímto účelem využil platformu internetového bankovníctví, jehož primárním účelem (ve spojení s platebním příkazem) je zejména převod finančních prostředků z jednoho bankovního účtu vedeného na jiný bankovní účet. Zde považuje soud za vhodné uvést, že při komunikaci s bankou se rovněž neužívá žalobcem zvolený přístup, nýbrž emailová, osobní či jiná forma k tomu určené elektronické komunikace. Lze také poukázat na teoretické možnosti, jakými způsoby by bylo možné správním orgánům doručit, a dovést tak povinnosti správních orgánů, co se přijímání podání týče, až do absurdna. Takovým případem může být např. vhození podepsaného dokumentu se všemi náležitostmi do budovy správního orgánu ať otevřeným oknem do ulice či dveří s tím, že si to správní orgán „nějak přebere“ či např. pověsit podání s vlastnoručním podpisem kdekoliv na budovu správního orgánu s tím, že měl možnost toto podání správní orgán spatřit při vstupu do budovy, neboť tak bylo učiněno na adrese správního orgánu. V daném případě je tak především nezbytné sledovat reálnou možnost správního orgánu, resp. konkrétního vyřizujícího úředníka, seznámit se s podáním, a to i v přiměřeném čase, jinak by mohla nastat situace, kdy bude správní orgán kontrolovat veškeré v úvahu přicházející komunikační kanály, zda se v nich nenachází podání účastníka řízení, které je nutno vzít v potaz. Na tomto místě soud připomíná, že za tímto účelem, tj. přijímání podání a jiných písemností, zřizuje správní orgán podatelnu pro osobní podání (ústní či písemné), email uvedený na webových stránkách, fax či datovou schránku. V opačném případě, tj. kdy je učiněno podání nestandardním způsobem či „skrytě“ nese negativní následky nepřihlídnutí k takovému podání navrhovatel (žalobce). Soud tedy setrvává na restriktivním výkladu formy učinění podání.

24. Nelze ani odhlédnout od toho, zda je vůbec v moci vyřizujícího úředníka, ať již osoby pověřené vedením spisu a činění procesních kroků v průběhu řízení či administrativní pracovnice na úseku činnosti finanční, seznámit se s takovou poznámkou připojenou k platbě s ohledem na systém, který tyto platby zpracovává.
25. Soud pro úplnost v souvislosti s žalobcem provedenými opakovanými platbami po 10 Kč (v reakci na výzvu k zaplacení určené částky ve výši 1 000 Kč) a dále v souvislosti s formou, jíž žalobce sdělil údaje týkající se totožnosti řidiče vozidla i v souvislosti s opožděností tohoto sdělení odkazuje na rozhodnutí NSS č.j. 10 Azs 259/2020-27 ze dne 6. 10. 2020, jehož závěry lze analogicky použít i v projednávané věci: „Oznámení provozovatele o tom, kdo vozidlo řídil, nevytvářejí překážku pro postih provozovatele vozidla podle § 125f zákona o silničním provozu. Nekontaktnost, oprávněné odepření výpovědi označeného řidiče či obstrukce, které takto označený řidič nebo jeho zmocněnec činí, jdou k tíži provozovatele vozidla. V případě nejrůznějších obstrukčních praktik není třeba činit takové procesní úkony, které se s ohledem na povahu sdělených informací, dřívější poznatky z úřední činnosti či jednání samotných provozovatelů vozidel, označených řidičů či jejich zmocněnců jeví jako zcela

neefektivní, bezúčelné či nehospodárné. V tomto směru jsou přitom velmi významným ukazatelem zkušenosti správních orgánů z jejich předchozí činnosti.“

26. Nad rámec uvedeného poté soud vyjadřuje nesouhlas s tvrzením o ověření elektronického kvalifikovaného podpisu na podání bankovní identitou s odkazem na znění zákona č. 297/2016 Sb. K podání v elektronické podobě může podatel využít jakoukoliv elektronickou formu komunikace, typicky např. e-mail, který je třeba adresovat na úřední e-mailovou adresu příslušného správního orgánu (NSS 1 Ans 5/2010-172). Podání v elektronické podobě musí splňovat obsahové náležitosti podle odstavce 1 komentovaného ustanovení, tzn., že musí být opatřeno i podpisem osoby, která jej činí. V důvodové zprávě k zákonu č. 298/2016 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona č. 297/2016 Sb., o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce, je k tomu uvedeno, že náležitostí podání bez ohledu na to, zda je vyhotoveno v listinné či elektronické podobě, je vždy podpis podatele, přičemž konkrétní typy elektronického podpisu vymezuje zákon č. 297/2016 Sb., o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce. V § 6 odst. 1 zák. č. 297/2016 Sb., o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce, je tak uvedeno, že k podepisování elektronickým podpisem lze použít pouze uznávaný elektronický podpis, podepisuje-li se elektronický dokument, kterým se právně jedná vůči veřejnoprávnímu podepisujícímu nebo jiné osobě v souvislosti s výkonem jejich působnosti. Uznávaným elektronickým podpisem se podle § 6 odst. 2 zák. č. 297/2016 Sb., o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce, rozumí zaručený elektronický podpis založený na kvalifikovaném certifikátu pro elektronický podpis nebo kvalifikovaný elektronický podpis. V tomto směru je zdejší soud názoru, že je vhodné, aby bylo k tomuto postupu přistupováno velmi opatrně. Důvodem obav je především situace, kdy by účastníci řízení (žalobci) započali podávat žaloby prostřednictvím přiloženého souboru jako přílohy k příkazu k platbě. Tento způsob by byl pro účastníky jednak levnější (postačovalo by na účet soudu zaslat jen pár haléřů, což je levnější než obálka a známka) a jednak obsahuje i elektronický kvalifikovaný podpis. Na tomto místě nelze opomenout zmínit, že pro usnadnění komunikace se státními orgány nyní funguje tzv. e-občanka.
27. S ohledem na výše uvedené nepovažuje soud za správné poskytovat ochranu žalobci, který zcela evidentně zneužil práva ve svůj prospěch s cílem zbavit se odpovědnosti za přestupek, ač označil sebe jako řidiče vozidla v inkriminované době. Jelikož správně nebylo na sdělení žalobce pohlíženo jako na podání ve smyslu § 37 správního řádu, nebylo z týchž důvodů v souladu se zákonem ze strany správních orgánů přistoupeno k výzvě na odstranění vad podání dle § 37 odst. 3 správního řádu.
28. Další skupina žalobních námitek směřovala proti použitelnosti snímku z měření, kdy dle názoru žalobce jej nelze použít jako důkaz. Ve správním spise na čl. 1 se nachází fotografie zachycující vozidlo v inkriminovaný moment spáchání předmětného přestupku. Ačkoliv z kopie snímku není zřejmá značka vozidla, stejně jako RZ, nelze přisvědčit žalobcovým domněnkám o manipulaci se snímkem. V tomto směru soud konstatuje, že v obdobných případech (měření rychlosti automatizovaným zařízením, stejně jako policejní hlídkou) mnohdy nejsou ve správních spisech založeny originály snímků zachycujících protiprávní jednání, což nebrání jejich následnému přezkumu.

V žalobě nikterak žalobce ani nerozporuje skutečnost, že je na snímku zachyceno právě jeho vozidlo. Namísto toho žalobce bez jakéhokoliv důvodu zpochybňuje autenticitu pořízeného snímku, kdy uvádí úvahy o možné úpravě těchto snímku na přání. Takto formulovaná námitka žádným způsobem konkrétně nezpochybňuje pravost informací zachycených na snímku, nýbrž upozorňuje na možnost potenciálního zneužití takové techniky za účelem protiprávního obviňování. V odvolacím řízení si proto žalovaný za účelem rozptýlení pochybností obstaral vyjádření příslušné složky Městské policie, v němž bylo uvedeno: „na základě žádosti od Mgr. D. B. bych rád objasnil, jakým způsobem dochází k úpravě snímků z radarů. Jakmile jsou snímky z radarů uloženy v softwaru, musí být upraveny použitím různých filtrů, kdy se upraví jas a kontrast, jelikož radar je nastaven tak, že snímky jsou foceny tmavě, aby nedocházelo k přesvícení registračních značek. Po této úpravě je již možné rozpoznat auto i RZ. Následně se označí na této fotce RZ a kurzor na rozpoznání RZ tuto přečte a vytvoří se výřez fotografie obsahující danou RZ. Poté musí obsluha zkontrolovat, zda se RZ z výřezu fotografie zapsala správně do systému. Někdy se totiž stává, že místo např. Číslo 1 si program toto číslo přečte jako písmeno I. Z tohoto důvodu musí být přenos čísla RZ z fotografie do systému kontrolován obsluhou a v případě, že by došlo k situaci, že si program vyfocenou RZ špatně přečetl, může být ještě manuálně opravena v systému. Samotný výřez fotografie je nezaměnitelný a nelze ho nahradit jinou fotografií ani tuto fotografii upravit způsobem, že by se přepsali čísla.

29. V některých případech se stává, že i po úpravě fotografie použitím různých filtrů není RZ čitelná na autě. Většinou se to stává u případů, kdy jsou auta vyfocena v noci. To je i případ fotografie č. snímku 0000004773, týkající se přestupku provozovatele vozidla p. M. H., kdy je na fotce vidět auto, ale RZ je vidět pouze na výřezu fotografie. Znovu opakují, že tato fotografie je nezaměnitelná a jakmile je v systému uložena, nelze ji nahradit jinou fotografií. U daného snímku týkajícího se p. H. jsme se snažili v systému vyhledat originál snímku, ale bylo nám potvrzeno i společností INIT technology s.r.o., která spravuje celý program Scarabeus DMS, ve kterém jsou řešeny přestupky zjištěné automatizovaným, technickým prostředkem používaným bez obsluhy, že originál snímku již není možné doložit, protože ho po uložení upravené fotografie již nelze zpětně získat. Originál snímku tak už nejsme schopni doložit.“
30. S ohledem na výše uvedené nevznikly soudu pochyby o autenticitě pořízeného snímku, neboť obdobný postup odpovídá běžné praxi, s níž se soud již setkal, a na kterou může odkázat např. v rozsudku ze dne 31. 8. 2020, č. j. 17 A 70/2018 - 131. Pokud žalobce není schopen předložit cokoliv, co by mohlo správnost pořízeného snímku zpochybnit (včetně výřezu snímku RZ), jsou úvahy žalobce o digitální úpravě pouhé hypotézy a jako takové nemohou zpochybnit snímek a z něj vyplývající informací.
31. Dále žalobce rozporoval správnost fungování samotného měřicího zařízení RAMER 10 T. Žalobce především namítal, že správní orgány neprovedly dokazování ke zjištění hydrometeorologických podmínek v inkriminované době, neboť byl měsíc únor a měřicí zařízení funguje správně pouze v rozmezí teplot -10 °C až + 60 °C. V tomto případě soud považuje za správný postup správních orgánů, když nepřistoupily

k prokazování hydrometeorologických podmínek, neboť skutečně nebyl k takovému postupu dán důvod. Žalobce opět neuvedl žádný důvod pro to, aby se správní orgány mohly domnívat, že v inkriminovaný moment klesla teplota pod $-10\text{ }^{\circ}\text{C}$. Ostatně ani žalobce nic takového netvrdil, namísto toho opět předkládá hypotézu, co by, kdyby tomu tak mohlo být. Jelikož ani žalobce neuvedl výslovně a netrval na faktu, že v inkriminovaný moment byla teplota pod $-10\text{ }^{\circ}\text{C}$, nepředložil žádný pádný důvod pro to, aby nebylo možné vycházet z toho, že v době inkriminovaného momentu byla venkovní teplota vhodná pro fungování měřicího zařízení. Rovněž jak správně poukázal žalovaný, na snímku nejsou na první pohled zřejmé známky toho, že by skutečně dosahovala teplota více než $-10\text{ }^{\circ}\text{C}$ (sníh, odlesk namrzlé vozovky, posyp, ač se jedná o zpochybnitelné projevy nízkých teplot, lze je použít jako určitá vodítka). Současně soud, stejně jako žalovaný, uvádí, že sama skutečnost, že zařízení zachytilo jednání žalobce a pořídilo snímek, je důkazem o jeho správném fungování. Soud také podotýká, že žalobci nebránilo nic v tom, aby předložil výpis hydrometeorologických podmínek v inkriminované době sám, pokud považoval závěry žalovaného za nesprávné.

32. Žalobce také namítal nedostatečně zjištěný skutkový stav věci, kdy zejména nebyly provedeny jím navržené důkazy a nebylo nepřihlíženo k jeho návrhům. Na tomto místě nespátřuje soud žádný nedostatek ze strany správních orgánů, neboť ty shromáždily dostatek spisového materiálu, přičemž ten podává jasný a pochybností prostý pohled na věc. Správní orgány obou stupňů tedy dle názoru soudu dostaly zásadě materiální pravdy dle § 3 správního řádu. Současně nelze ani přisvědčit tvrzením žalobce o neprovedení jím navržených důkazů či nepřihlídnutí k jím uváděným tvrzením. Se všemi důkazními návrhy žalobce se správní orgány ve svých rozhodnutích dostatečně a přezkoumatelně vypořádaly, kdy zejména konstatovaly, že žalobcem navržené důkazy jsou nadbytečné a tím pádem v rozporu se zásadou hospodárnosti řízení. Soud se s takovým názorem správních orgánů plně ztotožňuje. Především nutno podotknout, že žalobcovy návrhy na provedení důkazů by vedly pouze k průtahům řízení a nesloužily by k prokázání žádných nových skutečností či k vyvrácení již tak dostatečně věrohodně zjištěnému stavu věci. Nelze pak přisvědčit ani tvrzením žalobce, že nebyly vzaty v potaz jeho argumenty, neboť rozhodnutí správních orgánů obou stupňů obsahují reakce na veškerou žalobcovu argumentaci uvedenou v řízení o přestupku. Samotný fakt, že správní orgány nedaly žalobci za pravdu či nečinily takové kroky v průběhu řízení, jaké si žalobce představoval a které požadoval, neznamena, že ignorovaly jeho tvrzení a návrhy. Žalobce mohl a také uplatňoval veškerá zákonem mu poskytnutá práva, a to, že některá uplatnil např. po lhůtě k tomu určené, neznamena, že byl zkrácen na svých právech. Rozhodnutí správních orgánů a stejně tak správní spisy, obsahují záznam všeho, co se v průběhu řízení událo a reakce na tyto události, jak stran žalobce, tak správních orgánů, přičemž je patrné, že se správní orgány se všemi vypořádaly v souladu se zákonem. Současně s tím soud zdůrazňuje, že žalobce tuto námitku formuloval toliko obecně, že není zřejmé, které konkrétní návrhy a důkazy (vyjma již výše či níže vypořádaných) shledal neprovedené či nevypořádané v rozporu se zákonem.

33. Na tomto místě soud dále konstatuje, že žalobcem zmiňovaná zaujatost zaměstnanců správního orgánu I. stupně skutečně nebyla věcně projednána, avšak s ohledem na

tvrzení žalobce uvedené v žalobě, není možné se k uvedenému nyní blíže vyjádřit, neboť soud považuje uvedené tvrzení spíše za lamentování, než žalobní námitku (absentuje její odůvodnění). Co se týče výtky ohledně povinnosti tvrdit a prokázat, lze přisvědčit žalobci, že největší měrou skutečně leží tato povinnost v přestupkovém řízení na straně správního orgánu, avšak za situace, kdy správní orgán považuje zjištěný stav věci za dostatečný či jinou skutečnost za prokázanou, je na straně žalobce, aby uvedl či prokázal, že tomu tak není. Tudíž pokud žalobce s něčím nesouhlasil, skutečně mu nic nebránilo vyvinout aktivitu v tomto směru a předložit správnímu orgánu takové podklady.

34. K tvrzení ohledně nespravedlnosti výše pokuty soud konstatuje, že ta byla uložena na samé dolní hranici sazby. Současně soud odkazuje v podrobnostech na obsah obou napadených rozhodnutí, kde se správní orgány určením její výše dostatečně zabývaly a soud jejich závěry shledává jako odpovídající případu žalobce. Ostatně žalobce ani sám neuvedl, v čem přesně spatřuje onu nespravedlnost její výše.
35. Tvrzení o neexistenci svědků bylo ze strany žalovaného použito jako konstatování, nikoliv jako výtky směrem k žalobci. Nejedná se tak o pochybení.
36. Co se týče námitek či poznámek vůči vyřizující úřednici Bc. Š., odkazuje soud žalobce na znění § 111 zákona o odpovědnosti za přestupky, který výslovně upravuje, že pro výkon této agendy postačuje vysokoškolské vzdělání ve formě Bakalářského studijního programu. Dále soud odkazuje na § 112 odst. 9 téhož zákona, který upravuje výše uvedenou podmínku po přechodnou dobu do roku 2022, kdy dle věty první – „do 31. prosince 2022 může činnost oprávněné úřední osoby vykonávat také osoba, která nesplňuje podmínky podle § 111.“ Z uvedeného poté jasně plyne, že Bc. Š. v době vedení řízení splňovala veškeré zákonem stanovené podmínky pro výkon své funkce.
37. K žalobcem navrženému výsledku jeho osoby soud konstatuje, že neshledal provedení důkazu svědeckou výpovědí žalobce za nezbytnou, neboť vše podstatné je již obsaženo ve správních rozhodnutích, resp. správních spisech, a tudíž takto navržený výslech nepředstavuje nový zdroj informací, které by již nebyly soudu známy. Současně, jak se vyjádřil soud výše, považuje zjištěný stav věci správními orgány za dostatečný a v takovém případě by provedení svědecké výpovědi pro její nadbytečnost bylo v přímém rozporu se zásadou hospodárnosti řízení.
38. Závěrem soud konstatuje, že shledal obě napadená rozhodnutí zcela přezkoumatelná, neboť obsahují jasně a srozumitelně popsany myšlenkový proces, jenž vedl správní orgány k učiněným závěrům, vyplývá z nich, z jakých důkazů vycházely a způsob jejich hodnocení.
39. Vzhledem ke všem zjištěným skutečnostem soud žalobu zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s., neboť ji neshledal žalobu důvodnou (**výrok I. rozsudku**).

VI. Náklady řízení

40. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měl právo žalovaný, jenž měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadoval jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána (**výrok II. rozsudku**).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 11. 10. 2021

Mgr. Jaroslava Křivánková v.r.
samosoudkyně